

VASÁRNAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
ev. ref. lelkész.
TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,
ev. ref. koll. tanár.

KIADJA:
Az Erdélyi Ref. Fegyházkerület
„Egyházi Ertekezlete“

Megjelenik:
minden vasárnap egy iven.
ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egy évre . 4 kor. Negyedévre 1 kor.
Fél évre . 2 kor. Egy szám ára 10 fill.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
hová a lapba szánt kéziratok
— reklamációk és —
előfizetési pénzek küldendők
— Maros-Vásárhely —
Szentgyörgy utca 9. szám.
— ev. ref. lelkészi lakás. —

Az ev. prot. egyháznak a jelenre és
jövőre szóló tanulságai.

Az első tanulság az, hogy: az ev. prot. népeket nagygyá tevő erő és hatalom, az egyéneknek és nemzeteknek Krisztushoz és az ő tiszta evangeliumához való hűsége.

Az egyének és nemzetek nagyságának legbiztosabb erőmérője a Jézushoz való hűség. E hűség fokozása biztosan növeli az erkölcsi s ezzel a maradandó, az alkotó és megtartó erőket. E hűség lazulása egész bizonyossággal leszállítja az egyének és nemzetek erkölcsi emelő erőit. Lám a föld legnagyobb hatalmasságát, a római birodalmat is megdönté az evangelium isteni ereje s a reformáció ó korában két igen jelentéktelen nemzetet, az angolt és a németet s a protestantizmust később bevett Egyesült-Államokat, alig néhány száz év alatt világhatalmasságra emelte az evangelium csodás hatalma.

A második tanulság, a melyet szem előtt kell tartunk az, hogy: a keresztyén életben mindig az evangeliumból meritett erkölcsi erők döntenek.

A mint Jézus tanítja és az élet bizonyítja: csak a jó fa teremhet jó gyümölcsöt; senki sem szedhet a tövisről szőlőt vagy a bojtorrjánról fügét. A mely egyén vagy nemzet e világból

táplálkozik, e világ szerint is gyümölcsözik. Így az egyházak is. Ezeknek is az az élet-törvényük: csak a Krisztus életcsirájából származhat és nőhet Krisztusi élet. Ezért a Krisztus földi egyházának arra kell törekednie, hogy mindig tisztán tartsa, buzgón hirdesse és serényen érvényesítse a Krisztus által rábizott evangeliumi igazságokat, erőket. Ezért csak az az egyház vonz terjed, épít, alkot, emel és boldogít maradandólag a mely az Úr által gyújtott világot nem oltja el és az evangelium olaját nem elegyíti fel.

Ime, ezek azok a tanulságok, a melyeket evangelium egyházunk érdekében meg kell, hogy szivleljünk.

Ezekből súlyos kötelességeink folynak.

A legelső kötelesség az egyház belső munkásait, lelkészeket, tanítókat illeti. Hogy a mikor ezek látják ez előttük álló akadályokat, tevékenységük csekély sikerét, azért ne veszítsék el türelmüket, ne lankassák buzgóságukat. Gondolják meg, hogy munkájuk magvetés. A magvetés pedig, még a természeti világban is időt, gondozást követel. Különösen azt ne felejtsek, hogy a keresztyén ige gyümölcsözésének az a valódi törvénye, a melyet a nagy apostól így fejezett ki: Pál plántál, Apollos öntöz, de az Úr adja az előmenetelt.

De a kötelességteljesítés nem lehet csak az

egyházi tisztviselők öre, feladata. Illetti ez az egész egyháztársadalmat, férfiakat, nőket, ifjakat. Ma a templomi igehirdetés már nem elég. De az sem elég, hogy az emberek többet ne tegyennek, minthogy vallják, üres szóval hirdessék, hogy ők az evangéliumi egyház tagjai. Fel kell serkennünk az életre; egymást támogatni, buzdítani élő hitre, áldozatkészésre, egyházunk szeretetére és az abban való megmaradásra.

Nagy Lajos.

Az imádkozásról.

III.

Schiller a „Haramiák“-ban nagy költői erővel megdöbbenő példáját mutatja be annak, a kinek során már az imádság sem segíthet. Mór Ferencznek, a visszataszító külsejű, álnok lelkű fiúnak nagy tervei vannak. Atyjának minden vagyonát és méltóságát kezébe akarja keríteni; de hamar. E végből testvérét, Károlyt fondorlatai által elzaklatja az atyai háztól, a ki aztán haramia vezető lesz. Az atya halálát Ferencz nem tudván bevárni, titokban elzárhatja és azt a hirt terjeszti felőle, hogy meghalt.

Mikor azonban minden gonoszságot elkövetett, hogy célját elérhesse, a kimaradhatlan bűnhődés bekövetkezik. Saját lelkiismeretének üldözése még álmaikat is elzavarja, gonoszságainak napfényre jutását a mikor észre veszi, megtöri a megátalkodott lélek s ő, a ki soha Istenre nem gondolt, most hozzá akar fordulni. Most, a legvégső pillanatban, mikor a haramiák már döngetik szobája ajtaját, hogy rajta boszut álljanak, most, mikor nem lát semmi menedéket, imádkozni kezd:

„Isten az égben, hallgasd meg imádságomat! Először kérlek, hallgass meg, Isten az égben! Istenem, én nem voltam közönséges gyilkos. Istenem én soha sem bibelődtem aprólékos dolgokkal (szünet után). Én nem tudok imádkozni!! Szívemben, fejemben minden oly puszta, oly kiaszott!“

A híres költő művének ez a legmegrázóbb jele nete még sem puszta költemény. Nagyon mélyen fekvő lélektani, emberi igazság van ebben a rajzban. Méltó megállani e mellett egy pillanatra, mert nem csak Mór Ferenczre, hanem mindenkire egyformán áll az igazság: Senki sem tud imádkozni, ha meg nem tanul imádkozni.

De hát egyebet, értelmi, erkölcsi dolgot tud-e valaki, ha nem tanul, nem gyakorol? Hát terem-e a földben valami jó és hasznos, a hol nem volt mivelve? Így van a dolog a vallásos érzéssel, így van az imádkozással is. Az ész, a szív parlagon marad, belepi a dudva, ha a nevelés, az oktatás, a gyakorlás

az embert helyes irányba nem indítja és nem vezeti. S ha bekövetkezik egy válságos pillanat, a mikor csak az Istenben való hit tudna megvédeni a bukástól, akkor nem tudunk hozzá emelkedni az imádkozás útján, mert szívünk, eszünk, a mit mindig más dolgokkal foglaltunk el, most puszta, kiaszott, élettelen.

Azért a sors kedvezésének tarthatja, ha valaki gyermek korában olyan körben növekedhetik, a hol a bajok közben, az élet küzdelmeiben, sőt még az élvezetek között is, az emberek nem csak magukra, hanem Istenre is gondolnak, Istennek hatalmát és jóságát, soha sem tévesztik szem elől, a hol Isten iránti kötelességeket is ismernek és teljesítenek, szóval a hol vallásos élet van. És boldognak mondhatják magukat azok a szülők, a kik intéseikkel, példa adásukkal fölbresztették és megerősítették gyermekeik lelkében a vallásos életnek ismeretét, szeretetét, gyakorlását.

A történet tanítja, hogy általános szerencsétlenségek, csapások idején nem csak anyagi javaikban szenvednek kárt az emberek, hanem lelkileg is megromlanak, eldurvulnak. Háboru, éhség, pestis felbontják egy ország állami és társadalmi rendjét s ezzel együtt megrendülnek az erkölcsi és vallásos élet alapjai is. Sokan lesznek ilyenkor, a kik a szenvedés nem tisztit, nem javít, hanem bűnre, vétekre csábít. Lesznek, a kik a megpróbáltatásban nem tudnak Istenhez emelkedni, hanem saját gyarlóságaik által is megterhelve elbuknak, letérnek az erény útjáról. Lesznek, a kik nem érzik, nem veszik észre, hogy az isteni gondviselésben való hit ott is segít, a hol az emberekben már nincs mit bizni.

Ilyen állapotban mutatja be Arany János a magyar népet „Szent László füve“ című költeményében. A legenda szerint ugyanis a nagy király uralkodása alatt mindenféle csapás sújtja a magyar népet. Háboru, éhség, döghalál egymás után lepi meg az országot. A nyomortól elcsigázott, elcsüggedt nép már csak Szent László királytól remél szabadulást. De míg a szabadulás megérkeznék a nép lelki állapotát festi a költő Arany ebben is, mint minden munkájában az embereket s az életet alaposan ismerő mesternek mutatja be magát. Embert, életet olyannak fest, a milyen szokott lenni általában, s a milyen akkor is lehetett. E rajzban a többek közt ezt is írja egy helyen:

Kiki mit gyakorlott, arra ment szája.
Vagy imádkozásra, vagy káromkodásra.

De nemcsak Szent László korában volt ez így a magyarral, hanem így van és így lesz nemcsak a magyarral, hanem minden néppel is. A ki Istent imádni nem tudja, az káromlással illeti. Már most mindenki könnyen eldöntheti magában a kérdést, hogy lehet-e, szabad-e keresztyén, vallásos embernek a kettő közül a roszt választani és cselekedni?

Az élet minden gyakorlati és művészeti irányban megkívánja a tanulást és gyakorlást. Ezek nélkül sikert sehol el nem érhetünk. Tudja ezt minden gazda, minden iparos, minden tudós, minden művész. Hát vajjon csak a vallásra tartozó dolgokban, csak az imádkozásban volna kivétel? A kik így gondolkoznak majd tapasztalni fogják életük megpróbáltatásai közt, hogy milyen tévedésben voltak e tárgy felől.

Ha pedig megértettük, ha érezzük, hogy az imádkozás a vallásos léleknek szükséges megnyilatkozása; ha tapasztaljuk, hogy az imádkozás a szívnek, észnek tisztulását segíti elő a nélkül, hogy bármiféle önkínzásnak sanyargatásnak kellene magunkat alávetni: akkor semmi sem tartóztathat vissza attól, hogy gyakoroljuk is azt.

Gyakoroljuk pedig oly módon, a mint azt a mi hitünknek fejedelme megmutatta és a Biblia alapján a mi protestáns egyházunknak szelleme nekünk tanítja és utasításul adja.

Lakatos Sámuel.

Hogyan neveljük leányainkat.

Hozzátok szólok, magyar asszonyok, a midőn felvetem a nagy fontosságú kérdést. A sóhaj, mely ajkaitokról elrepül, a tekintet, mely fejeiteken megpihen, elárulja az aggodalmat: mi lesz leányainkból a mai nehéz világban Akad-e szerencséje, vagy ha nehéz lesz sorsa, lesz-e ereje megküzdeni az élettel? Ma még kaczag gondatlanul, de talán már holnap, elhagyva a szülői ház biztos révét, szemben találja magát az élet tengerének csapkodó hullámival. Az aggódó anyai szeretet sem képes kifürkészni a jövőt, bepillantani a sors könyvébe: vajjon mit tartogat a jövő leánya számára? Bizony rettegés fogja el szíveteket a gondolatra s csak kevesen lesznek azok, a kik könnyedén vetik oda: „Majd keresztül küzdi magát“, vagy a ki teljes bizalommal mondja: „Majd megsegíti az Isten!“

A bizonytalan jövővel szemben mi a ti kötelességetek magyar anyák? Felvértezni leányaitokat a küzdelemre, úgy nevelni őket, hogy helyüket bárhol és bárminő körülmények között derekasan megállják.

Egy amerikai lap néhány évvel ezelőtt pályázatot hirdetett ki a kérdés megoldására. A díj nyertesének válasza mélyen belevésődött emlékembe. Gondolatokat ébresztett, a melyeket közölni szeretnék veletek, mert hiszem, hogy ha megfogadjátok a tanácsot, olyan fegyvert adtok gyermekeitek kezébe, amelylyel leküzdhet minden nehézséget s bármiként forduljon sorsa, megelégedett és boldog lesz. Mert valljuk be, hogy a csapásokon kívül, amelyeket az Isten akarata reánk mér, végtelen sok szenvedésnek magunk vagyunk okozói.

Ezeztől, jó neveléssel legalább részben megóvhatjuk gyermekeinket.

Hogyan neveljük tehát leányainkat?

Mindenekelőtt neveljük őket jó keresztyéneknek. Ha a Krisztus tanát követik, tisztelni fogják szüleiket. Tudjuk, hogy a tisztelet és szófogadás nélkül a családi kötelék meglazul. A tizparancsolat tanítását, „ne hazudj“, megtartván, biztosak lehetünk abban, hogy leányaink egyenesek, becsületesek és lelkükben tiszták lesznek. Bármi érje őket az élet folyamán fenntartja az Istenbe vetett bizodalom és a remény. A felebaráti szeretet könyörületessé teszi őket és megismerteti velük a mások hálás szeretetének édességét.

Adjatok nekik jó nevelést. Erre sokan azt mondják: „Ezt megtesszük amidőn az iskolába járattuk őket“. Igen ám, de az iskola egymagában nem elég. A szülő gondoskodjék arról, hogy a gyermek alaposan megtanulja a leckeit, nem a lecke kedvéért, hanem elsősorban azt az erőfeszítést, mely minden jó és alapos munkához szükséges. A gyermek, különösen a földmivelő gyermeke, már az iskolában tanuljon meg dolgozni. Leküzdeni a természetes lustaságot, magára erőszakolni a kötelességek pontos teljesítését, mert csak így lesz a leányból kötelességtudó, szorgalmas és gondos asszony.

Az amerikai tanácsadó még egyre figyelmeztet a mi különös fontossággal bír. „Tanítsátok meg leányaitokat — mondja — főzni, mosni, vasalni, varrni és foltozni.“ A régi időkben nálunk ez magától értetődő dolog volt és akad köztetek ma is olyan, aki mosolyogni fog ez egyszerű tanácson. Pedig sok családi életet megrontott ezen egyszerű tudomány nem tudása. A gazdaasszonynak nemcsak főznie, de jól főznie kell tudni, mert az izletes és egészséges étel megment az orvos és patika költségeitől. Az eledelt jól elkészíteni nem is költségesebb és azt is tudjuk, hogy a férjek megnézik a garast, de nagyon hamar hibát találnak a gazdasszony főztjében

A tisztaság és rend szükségessé teszi a mosás és vasalás alapos ismeretét. És a foltozás az egymaga érdemes arra, hogy leányaink már kiskorukban belegyakorolják magukat. Az a lyuk, amelyet ma két-három öltéssel betömhethünk, holnap vagy holnapután használhatatlanná teszi a ruhadarabot. Minő megtakarítás az, ha az atya régi kabátjából vagy egy-egy viseltes szoknyából az ügyes ujjak munkálkodása folytán még egy tisztességes ruhácska kerül ki valamelyik gyermeknek. A fontos az, hogy ezeket a munkákat leányaink jól tudják, mert kedvvel csak azt tesszük, amit jól tenni tudunk.

Értessétek meg már jókor gyermekeitekkel, hogy 1 korona 100 fillérből áll és aki filléretet megtakarítani nem tud, a koronákat is haszontalanul pazarolja el. Meggyőződéssé erősödjék az a tudat, hogy takarékoskodni minden ember kötelessége s azt csak úgy

lehet, ha kevesebbet költünk, mint amennyit szerzünk. Mennyi nyomornak okozója volt a mi magyar hazánkban is, hogy nem tudták megszokni, hogy csak addig nyujtózodjanak, ameddig a takaró ér.

Az egyszerűségekre idejekorán kell szoktatni őket. Sajnos, gyakran látjuk a mi falvainkban is, hogy a leány csupa tarka szalag és fodor, míg anyjának alig van egy jóra való ünneplője. Persze ennek nem egyszer a boltos az oka, aki nem követeli azonnal a cifra holmi árát. Óvjuk gyermekeinket az adósságszínálástól és véssük emlékübe, hogy egy kifizetett olcsó ruha többet ér, mint a hitelbe vásárolt selyem és bársony.

A nagyravágyást öljük ki lelkükből. Ne ítéljenek a látszat után és majdan, ha kiválasztják azt, akire életüket bizzák, gondolják meg, hogy a kopottas ruha alatt sokszor becsületesebb szív dobog, mint a cifra szür mögött. A tetszetős külső alatt gyakran rejtőzik a könnyelműség, a tudatlanság és a szeretetlenség, míg ellenkezőleg sokszor értékeesebb és tartalmasabb az, aki nem fitogtatja szép tulajdonságait.

Tanítsátok meg leányaitokat, hogy szeressék a virágot, az isteni természet minden gyönyörűségét. Kedélyük derültté válik és derültté az otthon, amelyben jókedvű és mosolygó asszony uralkodik.

Az igazság legyen az az alapelv, amelytől soha el nem térnek. A legcsekélyebb hazugság is megalázó és aki egyszer valótlanúságot mondott, megteszi azt minden pillanatban könnyen. Hogyan legyen bizalom a házastársak között, ha a férj egyszer rajtakapta feleségét a hazugságon? A bizalmatlanság pedig a szeretet megölkje. A legelső hazugságnál meg kell értetni a gyermekkel, hogy egész életének boldogsága attól függ, hogy igazat mond-e, vagy nem. Őszinte és tiszta lélek az igaztalanságra nem képes.

Példáttal és tanításaitokkal bizonyítsátok nekik, hogy a boldogság nem a vagyontól, a pénz menaységétől függ. A cifra palotákban sokszor több a szenvedés mint a kicsiny kunyhóban. Boldog és megelégedett az, aki többre nem vágyik, mint a mi neki adatott és akinek igényei nem terjednek túl azon, amit szerény eszközökkel kielégíteni lehet. Nem a pénz és nem az állás szerény vagy magas volta teszi boldoggá az embert, hanem lelkének erélye, szívének bátorsága és kötelességtudása, hit és szeretet. Ha így nevelitek leányaitokat, magyar asszonyok, higgyétek el, hogy az élet minden változatai között megállja helyét és szerencsétlen lehet, de egészen boldogtalan nem lesz soha.

K. K. I.

Isten ígéje.

A talentumok.

Alapige: Máté ev. 25: 14, 15. v.

Vannak az evangéliumokban Jézusnak olyan példázatai, a melyeket nem értünk mi meg oly vilá-

gosan, mint az ő korabeli emberek. De a talentumokról szóló példázat olyan valamin alapul, a mit mindnyájan ismerünk. Pénzről szól s azt mindenki ismeri.

(A példázat a bibliából elolvasandó Egy talentum értéke körülbelől 3500 frt.) Mi a példázat értelme? A gazdag ember az Isten, a szolgák az emberek, a talentumok a lelki képességek, az úr visszajövetele az ítélet, a jutalom az örök boldogság, a büntetés az örök boldogságból kirekesztetés.

Micsoda tanulságokat vonhatunk el e példázatból?

1. A keresztyén élet nem egyéb, mint folytonos, kitartó s lelkiismeretes munkálkodás Istennek nevében. Nem erőszakolt ez, hanem önkéntes. Ebben erőnk nem hanyatlik, ha Istenben igazán bizunk.

2. Isten különböző képességekkel ruházta fel az embereket, de e miatt nem szabad zugolódunk. A föld is különböző termőképességgel bír, az embereknél is így van ez. De zugolódunk nem szabad, hanem az a kötelességünk, hogy hiven felhasználjuk a nekünk adott képességeket. Lehet hogy kicsiny az erőnk, de azzal is sokat tehetünk, ha igazán élünk vele.

3. A csekély képesség nem jogosíthat fel senkit arra, hogy dologtalanul heverjen. A gonosz szolga azért ásta el az egy talentumot, mert kevésnek ítélte. Sok ember is így tesz lelki képességeivel. Pedig a nagy talentumu ember, ha hiven használja igen sokat tehet maga s mások javára. A világ átalakításának s meghódításának munkája ma már legnagyobb részben az egy talentumu emberekre van bízva. A sok talentumu, a nagy lelki képességekkel bíró emberek kevesen vannak s az ő feladatuk olyan mint a hadvezéré. Kijelölni a harcztért, megmutatni az eszközöket, de a győzelem kivívása a közkatonák vitézségétől és kitartásától függ. A sok talentumu emberek el is bízhatják magukat az egy talentumuakat ez a veszély kevésbé fenyegeti. Jobb az egy talentum hiven használnva, mint sok gyümölcsözetlenül hevertetve,

4. A számadásnak napja mindenkire elkövetkezik egykor. Ezt nem lehet kikerülni, mint az életben sokszor. Ennek pontosnak kell lenni, mert Isten adja azt előnkbe. Készen vagyunk e mi a számadásra? Minden ember önmagától kérdezze ezt, mert ott mindenkinek maga magáért kell megfelelni. Halotti csend lesz akkor a világmindenségben, s az igazak felé hangzani fog: „Jól vagyon jó és hiv szolgám!“ a gonoszakhoz pedig: „Távozzatok, nem ismerlek titeket!“ s kivettetnek a külső sötétségre.

* * *

Készen legyünk a számadásra mindenkor, mert nem tudjuk annak sem napját, sem óráját. Mindenek felett ragaszkodjunk Megváltónkhoz, hogy ha mi nem tudnánk is önmagunkért teljesen megfelelni, ő legyen szöszölönk Istenünk előtt.

Talmage.

Antal János.

Erdélyi ev. ref. anyaszentegyházunknak a XVIII. században élt kimagasló alakja Antal János. Theológiai profeszor, később püspök.

Született: 1767-ben február 22-én, Oláh-Dellőn Maros-Vásárhelyhez közel, a mai Torda-Aranyos vármegye kis községében. Életrőli nem igen említik meg

családja székely eredetét, pedig ez Udvarhelyszékből, Kőrispatakról származott át, hol ma is igen számos tagja él a szabad-székely Antal családnak.

Első iskoláztatását Magyar Déllőn, később Maros-Vásárhelyt nyerte s ez utóbbi helyen előbb gr. Bethlen Sámuel erdélyi udvari kancellár alumnusa volt. Tanulmányait az 1794. éven kezdve Bécsben, Jénában és Göttingán folytatta.

Hazatérve sáromberki udvari pap lett és itt a nagyemlékü kancellárnak halála után ennek fia, az igen jeles tudós gróf Teleki Domokosnak volt bizalmas barátja és pártfogoltja.

Később Maros Vásárhelyre jött káplánságra s 1798-ban a Kézdi-Vásárhelyen tartott zsinaton szenteltette fel magát lelkésznek.

1801-ben tanár lett, de a mellett a lelkészi teendőket is buzgón teljesíté.

1830-ban egyházkerületi főjegyző s 1836-ban a boldog emlékü Bodolla János halálával püspök lett.

Élete, munkássága, emlékezetének áldása ma is példaadó lehet minden derék református embernek.

TAVASZSZAI

Ha széttörik a tél bilincse
S virággal van a rét behintve:
Nincs a földnek oly érző lénye,
Hogy édes örömben ne égne.
A megszabadulás, az élet —
Közös öröm mindenikének.

Népek, kik éltek Magyar földön!
Vad vihar jött, hogy összetörjön,
Mindnyájunknak szép termő fája
Volt megtépve, halálra vágva,
Mindnyájunkra jött az enyészet . . .

. . . De ime vége van a télnek,
Szép termő fánk, virágot hajtott,
Fény ragyog be hegyet és halmot —
Oh legyen hát egygyé a lelkünk,
Jertek, közösen ünnepeljünk!

G. Diószeghi Mór.

Krisztus a mi példányképünk.

Irta: Vásárhelyi János.

Hogy az eszményeket megtagadni sohasem szabad, hogy az ideálokat sárbarántani nem lehet, hogy Isten helyébe az arany borjút nem tehetjük — nem tanít-e erre a haragvó mester — ki kikorbácsolja a templom csarnokából a nyereszkeskedő üzéreket.

Az általános emberszeretetre — az igazságért való önfeláldozó küzdelemre — nem tanít e erre a Mester, aki meghalt a Golgothán, hogy megváltsa a bűnbe merült embert.

Ha kísértetbe hozatunk, nem tanít-e a Sátánt minden ígézetéve visszautasító Jézus, rendületlen megállni az igazság mellett? Ha szenvedünk, ha minden elhagy, nem mutatja-e életével az imádkozó Mester, hogy a szenvedések nehéz terhének elviselésére egyedül csak a hit adhat erőt — Örömeinkben, nem int-e a mérsékletre, a hálát adó Mester — ki mielőtt megszegné a kenyeret hálákat ad Urának Istenének — ki gondoskodik — és el nem hagyja az ő gyermekeit

Ay élet minden viszonyában — a szenvedésekben — az örömeinkben, e közélet harcaiban — mindenütt — a helyes, az igaz, a becsületes utat a Krisztus a megdicsőült Istenben mutatja meg nekünk: — S ha mindenben csalódtunk is — ő emel fel a tulvilági hit magasztos erejével kétségbeesésünkből — s nyugtat meg jövő nem tudásából eredő kínzó aggodalmaink között.

Ha látnád, a földön mulékonyan
Pihen csak lelked s tul örök idő vár
Erény nem volna itt szenvedni többé.
Ha látnád, a por lelkedet felissza:
Mi sarkantyuzna, nagy eszmék miatt
Hogy a muló percz élvéről lemondj?
Mig most. jövőd kódén csillogva át
Ha percznyi léted sulyától legörnyedsz
Ennél majd a végtelen érzete.

Igen a végtelennek ez az érzete — az Istenbe vetett rendületlen hit — ez erősítsen, ez bátorítson az élet küzdelemben az igazért való munkára — ez vigasztaljon, erősítsen, ha elcsüggedünk — ez éljen mindnyájunk szívében mert egyedül csak ezen épülhet fel életünk boldogsága. — Oh mert ugyan mit is ér az élet eszmény, lelkesülés, tiszta erkölcs, szent szeretet, igaz hit nélkül? Van-e valami becse? Nincs, semmi. Ifjuság, szépség, mi az ezek nélkül? Hervadó virág. Öröm és élvezet? A gyönyör habzó serlegének csak a széle édes, a fenekén undor, utálat és büntudat van. Földi dicsőség, hírnév? Olyan, mint a szappanbuborék, amely akkor pattan szét, amikor, a legszebb színekben ragyog. Erő, hataiom? olyan mint a törékeny nádszál, amely észrevétlenül szakad össze azalatt aki reá támaszkodik. A lélek boldogít. Mit ér minden kincs, ha lelkünk kárt vall. Ennek az életnek tartalmát, erőt, békességet megnyugvást, boldogságot — csak a hit adhat — a maga magasztos erejével. Ezért kell mindenekelőtt hinnünk s életünk boldogságát a hit, a szeretet, a mennyei boldogság erős alapján felépítenünk. Mindnyájunknak szívében kell élnie a hitnek, az igazi Krisztusi szeretetnek — de élnie kell különösen a nők — az édes anyák szívében. Egyik kiváló filozofusunk mondja: Nagy baj ha a férfiben nincs meg, de százszor nagyobb baj, ha a nőben, különösen a gyermekeit nevelni akaró anyában hiányzik. Nincs jobb nevelési eszköz, mintha a gyermekek legnagyobb tekintélye, szeretetének lezsebb tárgya: az anya maga beszél gyermekeinek a mindenható Isten örökös jóságáról. hatalmáról. Abban a családban, a melyben a vallásos közöny, vagy a vallástalanság ütötte fel tanyáját, a nemesisnek is pusztulnia kell Nézzetek az emberek közé, kutassátok a családok történetét és megfogjátok találni, hogy a vallástalansággal mindig bűnhődés jár.

A műveletlen ember veszedelmes, ha vallástalan, a művelt pedig sokszor boldogtalan, ha nincs hite; de a vallástalan nő a maga és mások számára a boldogtalan forrása. Igaza van a költőnek, midőn azt közli:

Mi vagy óh, nő, ha a szivedben
A hit virág ha nem fesel, nyílik;
Ha a reménység sugarán nem
Szállong a lelked fel az Istenig!?

Ha a szeretet — Isten lelke —
Akitől minden fény, szentség ered,
Nem tölti be fénynyel, sugárral
A te epedő, gyenge lelkedet?”

Mikor Ádám — félve, aggódva kérdi az Urtól:

De, oh Uram, ki fog feltartani,
Hogy megmaradjak a helyes uton?

Az Úr így felel a csüggeteg embernek:

Egy szózat zeng feléd
Szünetlenül, mely visszaint s emel,
Csak azt kövesd. S ha tettdús életed
Zajában elnémul az égi szó
A gyöngé nő tisztább lelkülete
Az érdek mocskától távolabb
Meghallja azt, és szíverén keresztül
Költészetté fog és dallá szűrődni.

Ez a nő hivatása. Megőrizni szívében a hitet, a szeretett se drága kincsek áldó hatásával, felemelő erejével megszentelni, erősíteni övéinek csüggeteg re-ményét. ingadozó hitét.

A nő érzelemvilága könnyeben hajlik a szép, a fenséges, az eszményi felé, mint a zord, a reális élet-re teremtett férfiú. Amíg a férfi ott áll az élet fergeteges viharában küzdve, tárve, szenvedve övéinek megélhetését biztosítani akarván — addig a nőnek kel megőrizni az ideált, az eszményt, a hitnek a sze-retetnek, a tiszta, mennyei reménységnek Vesta tü-zét a családi életben. Ha élet sora bepiszkolja a fér-fi tiszta karakterét, ha az emberek gonoszsága sebet ejt mélyen érző szívére, ha a csalódások, a szenvedések széttörték reménységeit — ha a világ háládatlan-sága megigatta hitét — oh akkor a nőnek kell a ma-ga tiszta hitének emelő szárnyait felemelni az inga-dozó hitű férfiút a magasba — az égbe — az Isten-hez — a nőnek kell a maga szent szeretetének jóté-kony balsamával begyógyítani a fájó sebeket a nőnek kell ideális lelke eszményi gondolataival a nemes bol-dogítás, a magasztos érzelmek megvalósítására vivő utra vezetni a férfit. Ez e nőnek hivatása az életben — boldogítani — hogy maga is boldog legyen.

Folyt. köv.

Társas kirándulás Bukarestbe.

A folyó év nyarán Bukarestben megnyiló román nemzeti kiállítás iránt különösen az erdélyrészi magyar társadalom köreiből élénk érdeklődés nyilvánulván, ez arra indította Maros Vásárhely város társadalmi vezető férfait, hogy az erdélyi részeken egy társas kirán-dulást szervezzenek.

A társaság a már megállapított program szerint július hó 6-án délután 4 órától kezdve a Drexler-féle

kávéházban találkozik és Brassóból másnap reggel, esetleg külön vonattal utazik el. Utközben pár órai tartózkodásra megállapodik Sinaiában és a délutáni órákban érkezik Bukarestbe. A román fővárosban há-rom napot tölt. A vasuti jegy ára Predeáltól Buka-restig és vissza rendes áron és a gyorsvonaton I. osztály 22 frank 60 cm. II. oszt. 16 frank 10 fillér. De reméljük, hogy külön vonattal itthon is és Romá-niában is olcsóbb lesz. Elszállásolásról a bukaresti Magyar Társulat gondoskodik.

A Bukarestben tartózkodást ki-ki tetszése szerint megnyujthatja. A visszautazás ugyanazon az utvona-lon történnék tetszés szerinti időben.

A kik Románia más nevezetességeit is megakar-ják nézni, azok július 11-én reggel Bukarestből ki-indulva Giurgevóba mennek. Innen a Duna tulsó fe-lén megtekintik Rustsuk bulgár várost is. Giurgevótól hajón menő a társaság Csernavodáig, innen pedig vasuton Konstantza fekete-tengeri kikötő városba. Visszajövet Galatz dunai kikötő várost tekintjük meg, honnan Marasestin, Adjudon és Gyimesen át térünk haza, vagy a bő borvizü és üde fenyves levegőjü székely fürdők valamelyikében megpihenünk.

Az alatt irt bizottság — mihelyt az adatok be-érkeznek — részletes uti programot és költség ki-mutatást állit össze és ad ki a látni valók rövid is-mertetésével.

Addig is az érdeklődők részvételüket Maros-Vásárhelyre a bizottság bármelyik tagjának bejelent-hetik.

A kirándulásnak politikai tendenciája nincs. Nem akar egyéb lenni mint a szomszédság iránti rokon-szenv megnyilatkozása és egyben dokumentálása annak, hogy a magyar társadalom elismeréssel van Romá-niának néhány évtized alatt nagy kitartással és önfel-áldozással elért haladása iránt s a jól végzett munka nevezetes öröm ünnepén ezzel a figyelemmel egy-szersmind köteles udvariassági tényét is gyakorol. Más-felől az ott látandókban tanulni és okulni is akarunk, de legfőképpen kezdés is akar ez lenni a közöny megtörésére, mely a magyar és román intelligens társadalom között csodálatosképpen eddig fennállott. Ha ez sikerül, akkor kölcsönösen jó szolgálatot te-szünk egymásnak, mert a sok félreértés, mi a szom-szédos két nemzetbeli társadalom közeledését lehetet-lenné tette, megszünhetik.

Egyben azt a mulasztást is pótolnunk kell, a mit künt lakó véreink iránt elkövettünk azzal, hogy feléjük nem néztünk. Pedig ezek a román magyarok érdemesek a figyelemre, mert nem kell felednünk, hogy Románia fejlődése alapjainak megvetésénél ők is jelen voltak. A román kisiparnak első utörői szé-kelyek voltak s így a nagy nemzeti alkotásban, mely-ben gyönyörködnünk módunkba lesz, némi részük nekik is van.

Ez a tömeges kirándulás tehát a jelen viszonyok között — mert nem kizárólag csak a látnivalókért rendeztetik — a szokottnál nagyobb jelentőséggel bír s ha az összeinte barátságos szándék megértésre talál, annak jövőre is kihatása lesz.

Mi reméljük, hogy nagyon sokan fogunk elmenni.

Közelebbi felvilágosítással a bizottság bármelyik tagja készséggel szolgál.

Maros-Vásárhelyt, 1906. április 10.

A rendező bizottság nvsben:

Bedőházy János, Fenyvesi Soma dr. László Gyula
Sebess Dénes dr. Szentgyörgyi Dénes.

Kegyesség útja.

Ha az ember tudná . . .

A mai előrehaladott korban sok olyanban van részünk, a miről nagyapáink még nem is álmodhattak. Még csak ezelőtt negyven esztendővel is, ha elindult az erdélyi ember Pestre, vagy a pesti ur Erdélybe vágódott, jó rázós szekéren, vagy posta kocsin egy hétnél is tovább utazott, kitéve magát száz- és százféle veszedelemnek. De ma felülünk a kényelmes vasuti kocsiba s egy pár óra alatt még a szellőtől is megvédve „ott vagyunk a hol akarunk“, sőt éjszakára kényelmes hálókocsin utazhatunk, úgy, hogy nem is érezzük meg az ut fáradtságát, terhét.

Egy ilyen kényelmes hálókocsin történt az alábbi figyelemre méltó eset.

Az utasok kényelmesen elhelyezkedtek fülkéikbe s édesen gondoltak a csendes, pihentető álomra. Már-már le is hunyták szemeiket, a mikor a folyósón zaj támadt, hol egy férfi jelent meg, erősen siró kis gyermekkel. A férfi mindent elkövetett, hogy a gyermeket elhallgattassa. Őlében riczálta, keblén szorongatta, fejcskáját, arcát, száját csókolgatta, kedves szókkal becézgette, egy szóval mindent elkövetett, hogy a kicsi gyermek elhallgasson.

Az ember sokat megtehet s ha jó igyekezettel van, a legtöbbször el is érheti célját, de nem mindig s mindenben. Így történt most is. Minden fáradtság kárba vészett s a gyermek hovatovább keservebben sirt.

Eközben benn a hálófülkében álomra készülők boszankodni kezdtek s dühösködtek. Egy darabig megelégedtek azzal, hogy egymásnak mondták el a siró gyermek s az őt gondozó férfi felől véleményüket, de később ezzel sem elégedtek meg.

Először egy borzas női fej jelent meg egy fülke ajtaján, iszonyuan sipitozva: „vigye ki a kocsiból azt a siró masinát!“ kiáltá. Az első után jött a második

békétlen; az már a vonatvezető után kiáltozott. Ez sem volt elég, jött a harmadik, egy jól elhizott alak a kinek szeme, még akkor is le volt félig ragadva az álmoságtól s az, meg egyenesen szemrehányással illette a szegény embert: „Hogy lehet valaki ilyen meggondolatlan! Vigye az anyjához a gyermeket!“

A szegény férfi e szavakra, egy pillanatig megállt gyermekével. Reszkető ajkai közül fájdalmas sohaj szállott el. A kicsiny testet kebléhez szoritá s gyengéden csókolta le a siró gyermek arczáról a pataként omló könnyeket. S miközben a kövér ur még mindig dühösködött, mintha szemeivel fel akarná nyársalni a gyermeket és apját is, ez szólni kezdett: „Vigyem a gyermeket az anyjához! Oh, bárcsak tehetném! Engedjenek meg hogy nem tehetem. A kicsiny gyermek anyja ott, hátul a teherkocsiban, koporsóban s mi most árvaságunkban teszük meg vele az utolsó utat haza, a hol pár héttel ezelőtt boldogan éltünk s a hol sohasem volt gyermek sírás házunknál s a hol . . . már ezután megint örködni fog a mi angyalunk az égből gyermeke felett, a Jézus Krisztus eljöveteleig. A gyermek anyjáért sir . . . óh, bárcsak oda tehetném ölébe, oda adhatnám puha melegető karjai közé! . . . És az erős férfi úgy kezdett sirni mint a záporosó

Öt percz sem telt el s a hálókocsi folyósóján legalább tíz asszony jelent meg és köztük volt az előbb békétlenül dühösködő kövér ur is, a ki alig győzte resztvevő szívvvel magyarázni a szerencsétlen történetet. Mindenki arcán ott ült a meghatottság; itt-ott a sóhajtás mellett az elfojtott zokogás is hallható volt. A tekintetek mind barátságosakká váltak s a ki kevéssel előbb a legdühösebb volt beszélni kezdett: „Uram! bocsásson meg, mi nem tudtuk az önök szerencsétlenségét. Szegény, drága kicsi! Fektesse le, ügyelni fogunk gyermekére!“ Aztán az asszonyok egyike, karjai közé vette az árvát, a ki mintha csak ezt várta volna, egyet sóhajtott még s mély álomba merült.

Milyen gyakran fordul elé az életben hasonló eset, hogy valakire zugolódunk, cselekedetét elítéljük, pedig: ha az ember tudná! . . . Ha tudná az ember a mások baját, nyomoruságát, sulyos körülményeit, akkor talán nem ítélkeznénk, hanem részvéttel könyörülettel vennők körül az illetőt. Ne feledjük azért e kis történetet, mert igazság és tanulság ebben az, hogy a jó Isten mindig ad alkalmat arra, hogy embertársaink nehéz sorsán könyítsünk, a keserűség poharát megédesítjük, a szív sajtó sebeit gyógyító balzsammal enyhítsük

Sohase járjunk úgy el senkivel, hogy később szemrehányást kelljen tennünk magunknak, mondván: „Ha tudtam volna, másként tettem volna! . . .“

Gondoljuk meg, hogy sokszor késő: „Ha az ember tudná“ . . .

Tóthfalusi József.

Hirek.

— **Bibliai olvasó kalauz.** Tegyük vallást a Krisztusról. Egy bűnös vallástétele. Luk. 18, 6—14. Nyilvános vallástétel. Máté 10, 32—39. Péter vallástétele. Máté 16, 13—20. Péter bűne. Máté 26, 69—75. Péter második vallástétele. Ján. 21, 15—19. A vallástétel ereje. Márk 13, 3—13. Miért tegyükvallást? Ján. 12, 35—43. Ragaszkodjunk a Krisztushoz. Mert segít. Zsid. 13 20—21. Mert vigasztal. II. Kor. 1, 1—7. Kor. 1, 8—14. Mert másképp elpusztulunk. I. Ragaszkodjunk a bajban. Fil. 4, 14—24. Mert ő ad örök életet. I. Thess. 4, 13—13. Ő vált meg. Kol 1, 9—23. Ragaszkodjunk a Krisztushoz I. Tim. 1, 1—19

— **Az „Erdélyi Múzeum“ vándor gyűlése.** A Kolozsvárt székelő „Erdélyi Múzeum Egylet“, folyó évben egészen újjá szervezkedvén, buzgón törekszik arra, hogy eredeti céljához hiven, a múzeum iránt felkeltse és ébren tartsa a nagy közönség érdeklődését. Ezt most úgy akarja, — igen helyesen, — szolgáltni, hogy, — mint országos intézmény rendszeres összeköttetésbe lép az erdélyrészek összes városaival, oly módon, hogy felolvasásokkal egybekapcsolt vándor-gyűléseket rendez, melyek közül az elsőt, a pünkösdi ünnepek alatt Maros-Vásárhelyt tartja meg. Ezen vándor gyűlésre eddig a következő felolvasások vannak bejelentve: Pósta Béla egyetemi tanár, a maros-szentannai sármezőről, dr. Erdélyi Pál egyetemi könyvtárnok a maros-vásárhelyi „Dalos-könyv“ről, Kelemen Lajos közép iskolai tanár, Nagy Szabó Ferenczről, városunk 17-ik századbeli potgáráról tart előadást. A vándor gyűlés rendezését nálunk a városi tanács vette kezeibe.

— **Jogvédelem a székelyföldön.** A székelyföldi miniszteri kirendeltség azzal a kérelemmel fordult a „Jogvédő Egyesület“ elnökéhez Vavrik Antal táblai tanácselnökhöz, hogy támogassa ama törekvésében, miként a székelyföldön jogvédő egyesületek szerveztessenek. Feltétlenül üdvös és dicsérendő dolognak tartjuk e kezdeményezést. Ha valahol szükség van, a székelyföldön ugyancsak kell a megfelelő jogvédelemről gondoskodni, s valóban nem tehet nagyobb szolgálatot a nép érdekében valaki, mint ha rendkívül bonyolult jogviszonyaiban jóindulatu, ingyenes avagy legalább nagyon kevés költséget igénylő utbaigazításban részesíti.

— **Belőlről tiszta.** Madagaszkár első hittérítői közül egy, a megtértek között egyik törzsfőnökétől megkérdezte hogy mi indította őt arra, hogy keresztyén legyen? Talán a nyert egyházi tanítás, vagy valami jó könyv olvasása. — Nem — felelé ő — egészen más valami. Látod, az én alattvalóim közül az egyik lopott, a másik részeges, a harmadik aszszonykinzó volt; látod, most mind megannyi jóra való, becsületes

emberek. Minden megtért ember közülünk, nyert valamit belsejében, mely által új emberré lett. Én ezt láttam, és elhatároztam magamban, hogy ezt a titkos, mennyei erőt önmagamra is átplántolom. — Így változtam én meg és lettem én bensőmben tisztábbá, jobbá és Jézus által új emberré.

A német protestáns hittérítő társulatok. A legrégebbi tizenhat német evang. hittérítő társulat kimutatása szerint a főállomások száma az 1905. évben 517, a megkeresztelt keresztyénekké 364, 550 az európai hittérítőké 851, a hajadon nőhittérítőké 83, van 136 felavtott és 4093 másféle bennszülött segítő. 1763 iskola 2538 tanítóval és 82' 279. tanulóval. A keresztségre jelentkezők száma 35, 300. Németországból a bevétel 5, 257 023 márka. (6 millió korona). Ha hozzászámítjuk még a 7 ujabban keletkezett misszió társulatot, akkor a főállomások száma 551, a keresztelt keresztyénekké 369, 793, az európai hittérítőké 880, a hittérítő hajadonoké 96, a felavtott segítőké 136, a másféle bennszülött segítőké 4196-an vannak; a tanítók száma 2610, az iskoláké 1829, a tanulóké 89, 103, a bennlakó növendékeké 478, a keresztségre jelentkezők száma 35,570, az összes bevétel 5,367,137 márkát tesz, a kiadás pedig 5.449,276 márkát. Vajha elérkeznék az idő, hogy mi is ilyen kimutatással dicsekedhetnénk!

Hirek az országból.

— **A király Budapesten.** Ő Felsége f. hó 19-én Budapestre érkezik három napi tartózkodásra. Innen Bruckba indul s csak június 1-én tér Pestre vissza.

— **Képviselő választások.** E héten az egész országban a képviselő választások uralták az események tárházát, melyek eredményeképpen közölhetjük, hogy már csütörtökön délből abszolút többségben volt a függetlenségi párt, a mennyiben már akkor 224 képviselő választatott meg e programmal. Eltekintve egy két kisebb mérvű, inkább nemzetiségi izgatásokból került zavargásoktól, általában simán folynak a választások.

— **Felmentett és kinevezett főispánok.** Ő Felsége a király Béli Lászlót Nagyküküllő vármegye főispánját buzgó szolgálatainak elismerése mellett saját kérelmére fölmentette, s helyébe Apáthy Péter volt országgyűlési képviselőt nevezte ki, továbbá gróf Lázár Árpád besztercei királyi ügyészt Besztercze-Naszód vármegye főispánjává nevezte ki.

— **Főispáni beiktatások.** Szerdán volt Pestvármegyében Gullner Gyula főispánnak ünnepélyes beiktatása, melyen Kossuth Ferencz kereskedelemügyi miniszter is jelen volt. — Tordán e hó 8-án iktatják be Bethlen Bálint gróf főispánt. — Ifj. Ugron Gábor dr., Ugocsa vármegye főispánjának is e hó 8-án lesz

ünnepélyes beiktatása Nagyszöllösön a megye székhelyén.

A kuria másodelnöke. Bernáth Géza drt, a kuria új másodelnökét is e héten iktatták be hivatalába. A beiktató teljes ülésen jelen volt a legfelsőbb bíróság és a korona ügyészség valamennyi tagja, s eskületétel után Oberschall Adolf dr. kuriai elnök üdvözölte az új másodelnököt.

— **Gautsch bukása.** Báró Gautsch Pál osztrák miniszterelnök beadta lemondását és a lemondást a császár elfogadta. Új miniszter elnökül többek között Hohenlohe herczeg trieszti helytartót emlegetik.

— **Gróf Teleki Samu itthon.** Gróf Teleki Samu, a mi buzgó és áldozatkész pátronusunk aki az ideit ismét Afrikában töltötte, a napokban haza érkezett friss egészségben.

Két házaspár.

II.

A második házaspárt a télen láttam. Künn barangoltam a Tiszaparton, a hol főséges panorámát mutatott a befagyott folyó, a part zuzmarás, havas sok bokra. Akkor jött egy öreg pár. Az emberen rövid nyárias kabát volt, a cipőjének, Isten ugye csak a fele talpa volt meg. Ugy didergett szegény, hogy azt hittem, rögtön ott veszi meg az Isten hidege. Hozzá egy zsák fát czipelt a hátán, nehezen lihegve.

Minden tizedik lépésnél megálltak, aztán átvette a roskatag öreg másik vállára a zsákot és ballagtak tovább. Befelé a városba.

— Add már ide, Mihály! — mondta ilyenkor az asszony.

Az ember csak mosolygott.

— Nem lehet a'! Hiszen gyerekség az egész!

— Mondom, hogy add ide. Rajtam bekecs is van, te meg fázol.

— Ne bánd, békám, odahaza vagyunk ugyanis ebben a minutában.

Messze látszott még az otthon, hiszen olyan hosszú az a Tiszapart, aztán Mihályék a város tulsó szélén laknak. Akkora a szobája, hogy ép csak megfordulni lehet benne. Egy másik már nem fér be.

Egyszer aztán, hogy ismét megálltak, a nénikének ötlete támadt.

— Legalább vedd magadra te a bekecsét.

Ezen pörölt csak istenigazában az ember. Pörgött ajkairól a méltatlankodás szava:

Már hogy én? Hát mit gondolsz felőlem, te asszony? Olyam anyámasszony katonája vagyok, hogy mingyárt megárt valami? Nézze meg az ember! Voltam én Pádovába, meg háboruba is, hidegebb idöket is átéltem nem egyszer, mégse pusztultam bele.

Csöndes, kedves zsörtölődéssel tipegett tovább az anyóka.

— Hát jól van, hát legyen ugy. Eztán egyedül mék, amig hazajön a katona fiunk. Én miattam ne fázzál meg.

Dehogy is törődött az öreg a fáradsággal, egyszerre fölillant a szeme.

— Hány hónapja is van még hátra a gyereknok? Számoljuk csak ki.

— Az utolsó manébert csinálja a nyáron.

És amint tipegtek csöndesen, oly végtelenül jóleső melegség ömlött végig a szivemen. Annál kedvesebb volt ez a búbajos hangulat, mert eszembe jutott az a másik házaspár.

Sz. Szigethy Vilmos.

HIRDETÉSEK

felvételnek

lapunk kiadóhivatalában.

Agrár takarékpénztár r. t.
Maros-Vásárhelyt.

Teljesen befizetett részvénytöke egy millió kor.

Fióktintézetek és kirendeltségek: Csikszereda, Gyergyószentmiklós, Marosludas, Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sz.-Udvarhely és Székely-Keresztur.

Jelzálog kölcsönöket nyújt földbirtokra és bérházakra a legjutányosabb feltételek mellett, ugyszintén **törlesztéses kölcsönöket 300 koronától** kezdődőleg a tőketörlesztést és kamatot magában foglaló félévi részletfizetések ellenében **10-65 évig terjedő időre 4¹/₂% alap kamattal.** Magasabb kamatu előző kölcsönök konvertáltak. Minden kölcsön a leggyorsabban rendszeren 2 hét alatt készpénzben folyósítatik.

Leszámitól 6 hónapi lejáratig terjedő bel- és külföldi váltókat, utalványokat és adósleveleket.

Elfogad betéteket könyvecskére, vagy folyószámlára és azokat felmondás nélkül fizeti vissza.

Előleget ad értékpapírokra és betárolt árukra.

Folyószámla hitelt nyújt betáblázásra és más birtosítókra.

Vásárol és elad értékpapírokat külföldi pénzet ket; bevált szelvényeket és kisorsolt értékpapírokat, teljesít tőzsdei megbízásokat és átutalásokat; kiállít utalványokat és hitelleveleket bel- és külföldre.

Képviseli a legrégebb és legnagyobb biztosító intézetet a Trieszti általános biztosító társaságot (Assicurazioni Generali) és eszközöl tűz, üveg és jégkár, valamint betörés elleni, végre élet- és baleset elleni biztosításokat a legolcsóbb díjak mellett.

„VASÁRNPAP“

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES HETILAP,

= AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET EGYHÁZI ÉRTEKEZLETÉNEK KIADÁSA. =

Szerkesztik: **Tóthfalusi József** ref. lelkész és **Paál Gusztáv** ref. koll. tanár, Maros-Vásárhelyt.

Mi a „Vasárnap“ célja?

A „Vasárnap“ célja az, hogy legyen a mi olvasni tudó és olvasni szerető magyar és első sorban erdélyi református magyar véreinknek komoly irányu, egészséges szellemi táplálékot adó, a világ dolgairól helyesen tájékoztató olvasmánya, a melyből tápot merítsen hitének, vallásos szükségletének; megismertesse teendőivel, hogy azok teljesítése által igaz keresztyén magyar ember lehessen.

Hogyan fizessünk elő a „Vasárnapra“?

A „Vasárnap“ előfizetési díja **egész évre 4 korona, félévre 2 kor., negyedévre 1 korona.** Előfizetünk úgy, hogy a megfelelő előfizetési díjat postán utalványozva a „Vasárnap“ kiadóhivatala címére Maros-Vásárhelyt, Szentgyörgy-utca 9. sz. címre elküldjük. A megrendelést czélszerűen eszközölheti mindenki a maga illetékes lelkésze útján is, a ki szívesen fogja az előfizetési díjat hozzánk elküldeni.

Ne hanyagoljuk el a megrendelést, hogy a lap küldésében fennakadás ne álljon elé.

A „Vasárnap“ jutányos áron hirdetések is elfogad.

Ha a szép Maros-Vásárhelyen ügyes bajos dolga, akad ne mulassza el megtekinteni

az ev. ref. Kollegiumi könyvkereskedést

hol az irodalom legújabb termékei állandóan raktáron vannak, ép úgy szakmunkák mindenféle nyelven, imakönyvek egyszerű és pompás diszkötésben, ifjusági könyvek, folyóiratok stb. Bárhol és bárki által hirdetett mű legrövidebb idő alatt — portómentesen — megrendelhető.

Papíráru raktáram a legnagyobb, hol olcsó pénzen jó árut kap a t. vevő, mert 100 levélpapír és 100 boríték csinos dobozban csak 60 kr., amelynek eddig 1 frt. 60 kr. volt az ára. — 500 finom fehér irodai papír 2 frt 20 kr. 500 iv fogalmazó papír 1 frt 40 kr. Pecsétviasz, tinta, itatóspapír, írónok és számtalan e szakmába vágó, de itt fel nem sorolható cikk a legolcsóbban beszerezhető.

Nagy gondot fordítok tanszerekre és tankönyvekre, népkönyvtárakra, havi részletfizetésre.

Jó és olcsó! ez a jelszó. — Postai megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Az ev. ref. kollegiumi könyvkereskedés

MÁRVÁNYI ARTHUR Maros-Vásárhely, Főtér Bál-ház.

ADI ÁRPÁD

≡ KÖNYVNYOMDÁJA ÉS KÖNYVKÖTÉSZETE ≡

MAROS-VÁSÁRHELY SZÉCHENYI-TÉR.

Ajánlja két nagy gyorsajtóval,
két amerikai gyorsajtóval, lyukasztó
és több segédgéppel, valamint a leg-
modernebb új betűkkel jól felszerelt

könyvnyomdáját

minden e szakba vágó munkák gyors
és izléses elkészítésére, feltűnő olcsó
árak mellett.

Vidéki megrendelések azonnal esz-
közöltetnek.